

33.1.9

11a (ראוי לפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ) → 12a (א"ר יוסי והלא במקדשין האומר רגלה של זו)

1. ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן לה' פל אשר יתן ממנו לה' יהיה קדש: ויקרא כו, ט
 2. כל הבכור אשר יולד בבקר ובצאנך הזכר תקדיש לה' אלהיך לא תעבד בכר שורך ולא תגז בכור צאנך: דברים טו, יט
 3. כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה' אלהיך לשוים שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן ה' לך פאשר צויתך ואכלת בשערך בכל את נפשך: דברים יב, כא
 4. למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם אשר הם זבחים על פני השדה והביאם לה' אל פתח אהל מועד אל הכהן וזבחו וזבחי שלמים לה' אותם: ויקרא יז, ה

I Reassessing באברים יוסי's position – using פשוט as a premise to argue for שלמים

a עולה if someone declares that a leg is an תוספתא תמורה א: ח

i יהיה קודש (חולין) → per v. 1; cannot be ignored (עולה, per v. 1; entire animal cannot be יהודה ר"מ ור' יהודה

1 Solution: sell animal to someone who needs an עולה for price minus value of that limb (e.g. leg)

(a) Challenge: the buyer is then bringing a “missing” עולה (missing the leg, which is brought for the seller)

(b) Answer: only can sell to someone who vowed בחייה (i.e. with its vital parts)

ii עולה, per v. 1 יהודה ר"ש ור' יוסי

1 Note: ר' agrees if he is מקדיש a “vital” organ

(a) טריפה ר"ח: something which if removed would make the animal a טריפה

(b) נבלה רבא: something which, if removed, would make the animal a נבלה

(i) Note: רבא holds טריפה חיה רבא, therefore he identifies it as נבלה

(c) דבר ששעת ד' ששת

(i) Note: he disagrees with רבא about ר"א's ruling – if thigh and socket are removed, טריפה

1. Positions: רבא accepts it, ר"ש rejects

2 Challenge: end of תוספתא רבי – ר' concurs with יוסי if a vital organ, with יהודה if not

(a) Implication: ר' disagrees even about a vital organ (no פשוט)

(b) Defense: not רבי's “הכרעה”; rather his report that יהודה ר' himself agrees with יוסי ר' in a case of a vital organ

II רבא's questions and those asked of him (and in בית מדרש of ר' יוסף)

a תיקו - פשוט apply to birds דבא

i Lemma1: v. 1 references בהמה → not birds

ii Lemma2: v. 1 references קרבן → birds included

b תיקו - קדושת הגוף and then spread to entire animal – דמים one limb for מקדיש if he was דבא

i Lemma1: we accept these steps

ii Lemma2: we can only apply 1 “מיגור”; cannot extend to גוף and then to entire animal

iii Proposal: רבא can answer from his own ruling: if he sanctified a ram for דמים – קרושת הגוף (may be brought as עולה)

1 Rejection: in that case, he was מקדיש the entire animal (1 מיגור)

c Question posed to רבא if he was מקדיש one אבר, may the animal be shorn

i Proposal: answer from ברייתא (re: v. 2) – “your own” flock may not be shorn; if co-owned with non-Jew, may be shorn

1 Implication: partially-sanctified animal may be shorn

2 Rejection: in that case, there was no קדושה at all (בכור co-owned with non-Jew has no קדושת בכור)

3 (alternate: in that case, he doesn't have the purview to be מקדיש entire animal, unlike our case)

d asked of רבא if he was מקדיש the pelt, may it be worked? אבי

i Proposal: ברייתא – if someone says “whatever is in this animal's womb is an עולה”, the host mother may be shorn but not worked, as that also weakens the וולד

1 Rejection: that איסור עבודה is מדרבנן

2 Challenge: if so, why didn't they prohibit גיזה as well

(a) Answer: עבודה, which does weaken, was worthy of extending even if only עובר is קדוש; גיזה doesn't affect at all

e asked of רבא if an animal is שלמים but the וולד is חולין and he did שחיטה inside עזרה אבי

i According to: ד' מ"ד that קדשים וולדות become sanctified at birth, is this a case of בעזרה חולין בעזרה?

ii Answer: it is not – v. 3 (which guides חולין בעזרה by implication) doesn't apply – couldn't slaughter “there”

f asked of רבא if the animal is חולין but its וולד is שלמים and he slaughtered it outside – is it בחוץ קדשים? אבי

i Answer: it is not – v. 4 directs חוץ שחוט to those that could be brought לה'; this one was inaccessible

ii (alternate answer: it is not, must be fit to be brought מועד אהל מועד)